

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 12 P-464/2020-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja DALMACIJAVINO d.d. u stečaju Split, Obala kneza Domagoja 15, OIB: 07837847925, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Samardžić, odvjetnik u Splitu, Ljudevita Posavskog 12 A, protiv 1. tuženika Stečajna masa iza OBNOVA d.d. - u stečaju Podstrana – Strožanac Donji, Radićeva 49, OIB: 72245795727, zastupan po stečajnom upravitelju Marku Bitangi iz Postrane, Radićeva 49 i 2. tuženika ADRIACINK d.d. Split, Stinice 12, OIB: 29615199749, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Krka&Krka odvjetničko društvo d.o.o. Split, Starčevićeva 13, radi utvrđenja prava vlasništva, ništavosti ugovora i predaje u posjed (v.p.s. 500.001,00 kn), nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 3. prosinca 2021. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Anite Marasović, odvjetnice u Splitu i punomoćnika 2. tuženika te u odsutnosti uredno pozvanog 1. tuženika, 11. siječnja 2022.

presudio je

I. Utvrđuje se da je tužitelj Dalmacijavino d.d. u stečaju Split, Obala kneza Domagoja 15, OIB:07837847925, kao pravni sljednik Dalmacijavino p.o. sa sjedištem u Splitu, Obala kneza Domagoja 15, vlasnik dijela čest.zem. 5732/1 (kat.čest.zem. 1247/1), upisane u zk.ul. 13753, k.o. Split, sada upisane u zk.ul. 19031, k.o. Split, a koji dio je pod nazivom „Proizvodno skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9.491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3.000 m²), a koje nekretnine čine dio čest.zem. 5732/1 (kat. čest.zem. 1247/1) k.o. Split", od koje su sada formirane nekretnine označene kao čest.zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20, upisane u zk.ul. 13753, k.o. Split, kao predmet prodaje naveden u Ugovoru o prodaji, sklopljenom 19. srpnja 2001. između Obnova d.d. u stečaju sa sjedištem u Splitu, Istarska 3, kao prodavatelja i Adriacink d.d. sa sjedištem u Splitu, kao kupca.

II. Utvrđuje se ništavim Ugovor o prodaji sklopljen 19. srpnja 2001. između Obnova d.d. u stečaju kao prodavatelja koji je ugovor u njegovo ime sklopio stečajni upravitelj Ranko Despot, temeljem zaključka stečajnog vijeća Trgovačkog suda u Splitu u predmetu br. St-25/99, s tuženikom Adriacink d.d. Split, kao kupcem predmet kojeg ugovora o prodaji je prodaja dijela čest.zem. 5732/1 (kat.čest.zem. 1247/1) pod nazivom „Proizvodno skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9.491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti

prostor cca 3.000 m²), a koje nekretnine čine dio čest.zem. 5732/1 (kat čest.zem. 1247/1) k.o. Split".

III. Tuženik Adriacink d.d. Split, Stinice 12, OIB: 29615199749 dužan je tužitelju Dalmacijavino d.d. u stečaju Split, Obala kneza Domagoja 15, OIB:07837847925, kao pravnom sljedniku Dalmacijavino p.o., Obala kneza Domagoja 15, predati posjed nekretnina označenih kao čest.zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20, upisane u zk.ul. 13753, k.o. Split, a koje su nastale od dijela čest.zem. 5732/1 (kat.čest.zem. 1247/1), pod nazivom „Proizvodno skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9.491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3.000 m²), a koje nekretnine su činile dio čest.zem. 5732/1 (kat.čest.zem. 1247/1) k.o. Split", koje su mu predali u posjed Obnova d.d. u stečaju i Trgovački sud u Splitu, putem stečajnog upravitelja Obnove d.d. u stečaju Ranka Despota.

IV. Nalaže se 1. tuženiku i 2. tuženiku da u roku od osam dana naknade tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 93.162,50 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 11. siječnja 2022. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, dok se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 72.512,50 kn odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 9. siječnja 2002. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika 1. Obnova d.d. u stečaju Split, Istarska 3, tuženika 2. Adriacink d.d. Split, Stinice 12 i tuženika 3. Republike Hrvatske za Trgovački sud u Splitu, radi utvrđenja prava vlasništva, predaje u posjed i ništavosti ugovora.

2. Tužitelj u tužbi navodi da je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu u zk. ul. 13753 k.o. Split bila upisana, kao 1. z.k. tijelo, nekretnina označena kao čest. zem. 5732 u površini od 67.753 m², uz napomenu da je pod brojem Z-7377/96 primljen prijavni list od 29. travnja 1996. kojim se traži upis diobe čest. zem. 5732 u podčestice 5732/1 do 5732/16. U vlasničkom listu B istog z.k. uložka u odnosu na navedenu nekretninu u 1. zk. tijelu da je upisano društveno vlasništvo, a kao nositelj prava korištenja nekretnine da je upisan tužitelj. Tužitelj navodi da je prije podnošenja tužbe, a i sada, u navedenom zk ulošku, uz ostale nekretnine, upisana kao 1. zk. tijelo i čest. zem. 5732/1 površine 56.596 m², a u vlasničkom listu istog z.k. uložka u odnosu na 1. zk. tijelo da je i dalje upisano društveno vlasništvo, a kao nositelj prava korištenja svih upisanih nekretnina u istom zemljišnoknjižnom tijelu da je i dalje upisan tužitelj. Čest. zem. 5732/1 da odgovara čest.zem. katastarske oznake 1247/1 k.o. Split. Tužitelj nadalje navodi da mu je rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju (dalje u tekstu HZFP) klasa: UP/I-943-06/00-01/113, ur.broj: 563-03-

0210/04-2001-18 od 29. siječnja 2001. dana suglasnost na namjeravanu pretvorbu te da je tužitelj pretvoren u dioničko društvo. U postupku pretvorbe tužitelja, kao dio vrijednosti njegova društvenog kapitala, u "Elaborat o procjeni društvenog kapitala Dalmacijavina" i to u dijelu pod nazivom "Elaborat o procijenjenoj vrijednosti nekretnina" da su unesene, uz ostale, nekretnine označene kao čest.zem. 5732 u površini od 67.753 m². Navedene nekretnine da su predstavljale, a i sada da predstavljaju 1. zk. tijelo iz zk. ul. 13753 k.o. Split. Sukladno odredbama članka 360. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, tužitelj da je svojom pretvorbom na koju je dana suglasnost nadležnog tijela (HFZP-a) postao vlasnik predmetnih nekretnina kojih je ranije bio nositelj prava korištenja u cijelosti, pa slijedom iznijetog, a prema odredbama članka 363. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, uz odgovarajuću primjenu odredba članka 161. do članka 168. istog Zakona, tužitelj da ima pravo na zaštitu svojih prava kao i svaki vlasnik.

3. Tužitelj u tužbi nadalje navodi da se kod Trgovačkog suda u Splitu vodi stečajni postupak nad Obnova d.d. u stečaju u predmetu pod brojem St-29/99, a u kojem stečajnom postupku da je za stečajnog upravitelja imenovan Ranko Despot. Trgovački sud u Splitu da je u listu "Slobodna Dalmacija" od 7. ožujka 2000. objavio oglas za drugo javno nadmetanje za prodaju imovine stečajnog dužnika Obnove d.d. u stečaju, a kojim je uz ostalo oglašena i prodaja "Proizvodno-skladišnog prostora (otvorenog i zatvorenog) u Splitu, Stinice bb, čest.zem. 1247/2 k.o. Split, površine oko 3000 m² zatvorenog i oko 7000 m² otvorenog prostora". Sud da je u istom stečajnom postupku, također u listu "Slobodna Dalmacija" od 12. lipnja 2001. ponovno objavio oglas o usmenom javnom nadmetanju za prodaju imovine stečajnog dužnika Obnove d.d. u stečaju, ali sada s drugom podacima o predmetu prodaje, na način da je oglašena prodaja pod nazivom "Proizvodno-skladišnog prostora u Splitu, Stinice bb, površine 9441 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m²), a koje nekretnine čine dio čest. zem. 5732/1 (k.čest.zem. 1247/1) k.o. Split". Nakon toga, sud da je ponovno objavio novi oglas 29. lipnja 2001., sadržaja istog kao u oglasu objavljenom 12. lipnja 2001., ali uz izmijenjeni način prodaje i to prodaja prikupljanjem ponuda. Tužitelj navodi da je u svrhu zaštite svojih prava kod ovog suda pokrenuo parnicu protiv tuženika 1. Obnova d.d. u stečaju radi utvrđenja da nekretnine i to dio čest.zem. 5732/1 (k.čest.zem. 1247/1) k.o. Split, koja je navedena i opisana u oglasima za prodaju od 12.6.2001. i 29.6.2001., ne spada u imovinu stečajnog dužnika Obnova d.d. u stečaju, a koji postupak da se vodi pod poslovnim brojem P-1115/2000. Tijekom tog postupka, tužitelj da je obavještavao stečajno vijeće u predmetu St-25/99 o sporu iz predmeta P-1115/2000 s prijedlozima da se prodaja odgodi do okončanja tog postupka, ali bez uspjeha.

4. U tužbi se nadalje navodi da su unatoč naprijed navedenom tuženici 1. i 2. 19. srpnja 2001. sklopili Ugovor o prodaji kojim je tuženik 1. prodao, a tuženik 2. kupio "Proizvodno-skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9491m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m²), a koje nekretnine da čine dio čest. zem. 5732/1 (kat.čest.zem. 1247/1) k.o. Split", koje nekretnine da su u rješenju HFZP-a klasa: UP/I-943-01/01-02/42, ur.broj: 563-03-04/04-2001-04 od 15. lipnja 2001. označene kao k.čest.zem. dio 5757 iz z.u. 436 k.o. Split s objektima

sagrađenim na ovom zemljištu i to glavno skladište, garaža, skladište boja, drvena baraka, jama za vapno, novo skladište i portirnica. Tužitelj ističe da taj Ugovor o prodaji sadrži više netočnih i neistinitih navoda, koje da su tuženici 1. i 2. međusobno suglasno utvrdili, iako da su za iste netočnosti i neistine znali. Bitne netočnosti i neistinitosti da se odnose na sljedeće činjenice:

- da se tuženik 1. prodavajući nekretnine iz Ugovora o prodaji predstavljao vlasnikom predmetnih nekretnina, a što da nije;

- da tuženik 1. u postupku svoje pretvorbe nije u vrijednost društvenog kapitala unio vrijednost predmetnih nekretnina koje je prodao tuženiku 2., a što da proizlazi iz rješenja HFZP-a klasa: UP/I-943-01/0102/42 Urbroj: 563-03-04/04-2001-4 od 15. lipnja 2001., koje rješenje se spominje u Ugovoru o prodaji, a sve obzirom da se to rješenje HFZP-a ne odnosi na predmetne nekretnine iz tužbe, posebice ne na dio čest. zem. 5732/1 koju je tuženik 1. prodao tuženiku 2., već se to rješenje odnosi na dio č.k.br. 5757 iz zk. ul. 436 k.o. Split površine 4999 m², a što da je značajno manja površina od one koju je tuženik 1. prodao tuženiku 2.;

- da je netočno utvrđenje ugovornih strana iz Ugovora o prodaji da je predmetno zemljište dodijeljeno poduzeću Obnova, kao predniku tuženika 1., od strane Općine Split temeljem rješenja Odsjeka za imovinsko-pravne poslove, Sekretarijata za upravno-pravne poslove Općine Split broj: 475/59-70-AS/IB od 6. svibnja 1970. i temeljem rješenja Općine Split broj: 475/59-70-AS/IB od 9. veljače 1971. Naime, navedenim rješenjem od 6.5.1970. poduzeću Obnova da je dodijeljeno na korištenje neizgrađeno građevinsko zemljište označeno kao čest.zem. 5745/1 površine 362 m², 5745/2 površine od 187 m², 5745/5 površine 3013 m², sve iz z.k. ul. broj 436 k.o. Split, te čest. zem. 5747/3 površine 853 m² i 5747/4 površine 584 m² iz z.k. ul.br. 3760 k.o. Split, sve u predjelu "Pjat", a da drugospomenuto rješenje od 9. veljače 1971. i nije rješenje nego ugovor sklopljen između Općine Split i poduzeća Obnova u vezi dodjele zemljišta po rješenju Općine Split od 6. svibnja 1970.;

- da je netočno i neistinito u Ugovoru o prodaji od 19. srpnja 2001. utvrđeno da je predniku tuženika 1. poduzeću Obnova dozvoljena gradnja na zemljištu koje je tim Ugovorom prodano tuženiku 2. Naime, rješenjem Uprave za urbanizam, građevinarstvo i komunalne poslove Općine Split broj 357/UP-I-266/70-DJ/IT od 10. studenog 1970. poduzeću Obnova da je dozvoljena gradnja na česticama 5745/1, 5745/2, 5745/5 i 5790 k.o. Split, a ne na dijelu čest. zem. 5732/1 koji dio je tuženik 1. prodao tuženiku 2. Ugovorom o prodaji od 19. srpnja 2001.

Zbog svih naprijed iznijetih netočnosti i neistina te posebice činjenice da je tuženik 1. prodao, a tuženik 2. kupio nekretnine kojih tuženik 1. nije bio vlasnik, a za što da su obje ugovorne strane iz Ugovora o prodaji od 19. srpnja 2001. znale, to da je stoga taj Ugovor prijevaran te stoga protivan moralu, a temeljem odredbe članka 103. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima navedeni Ugovor o prodaji da je ništav.

5. U tužbi se navodi i da iznesene neistine i netočnosti iz Ugovora o prodaji tuženici 1. i 2. pokušavaju opravdati prodajom u okviru stečajnog postupka koji se vodi nad tuženikom 1. u predmetu St-25/99. Pokušaj opravdanja da je bez osnova, obzirom na dana upozorenja stečajnom vijeću od strane tužitelja. Tužitelj ističe da saznanje za sklapanje tog Ugovora o prodaji nije dobio od stečajnog vijeća odnosno suda, već da ga je o tome obavijestio odvjetnik Tomislav Krka, uz ujedno obavijest da

je tuženik 1. predao posjed nekretnina iz Ugovora tuženiku 2. Ništavi Ugovor o prodaji od 19.7.2001. da je sklopljen temeljem odluka tijela stečajnog postupka u predmetu St-25/99, a zbog čega da je kao tuženik 3. označen Republika Hrvatska. Zbog svega naprijed navedenog, tužitelj je radi zaštite svog vlasništva i predaje u posjed predmetnih nekretnina te radi utvrđenja ništavosti Ugovora o prodaji sklopljenog 19.7.2001. između tuženika 1. i 2., predložio sudu usvojiti njegov tužbeni zahtjev, pobliže naveden u tužbi.

6. Tuženici 1. i 2. su 18. veljače 2004. podnijeli odgovor na tužbu, ističući da su svi navodi iz tužbe neosnovani te da je tuženik 1. bio isključivi vlasnik sporne nekretnine koja je prodana tuženiku 2. koji je sada vlasnik te nekretnine. Naprijed navedeno da je poznato i tužitelju, jer da se tuženik 1. nalazio u posjedu predmetne nekretnine od 1970. kada je na istom zemljištu sagradio objekte. Budući da je nad tuženikom 1. otvoren stečajni postupak, to da su onda iste nekretnine u stečajnom postupku prodane tuženiku 2. Inače, navedene nekretnine da su dodijeljene tuženiku 1. na temelju Ugovora o davanju građevinskog zemljišta na korištenje broj 475/59-70 A/IB od 9.2.1971., a što da je isto tako vidljivo i iz rješenja broj 475/59-70-AS/IB od 6.5.1970. Također, iz odobrenja za građenje Općine Split broj 357/UB-I-266/70/DJ/IT od 10.11.1970., da proizlazi da je navedeno zemljište dodijeljeno tuženiku 1. radi izgradnje objekata. Ujedno, tuženik 1. da je prilikom pretvorbe unio navedene nekretnine u Elaborat o pretvorbi. Tuženik 1. da je na temelju naprijed navedene dokumentacije postao vlasnikom predmetnog zemljišta te da je na istom zemljištu sagradio objekte i nalazi se u posjedu navedenog zemljišta i objekta od 1970. do dana prodaje istih nekretnina tuženiku 2. Tuženici su naveli i sa se do zemljišta tuženika 1. nalazilo zemljište tužitelja te da je tužitelj kako na svom zemljištu, tako i na zemljištu tuženika 1. imao namjeru graditi novi pogon. Radi izgradnje novog pogona da je bio napravljen projekt, pa da je Općina Split donijela rješenje kojim je oduzela navedeno zemljište tuženiku 1. i isto dodijelila tužitelju. To rješenje o oduzimanju da je postalo pravomoćno pa da se tužitelj uknjižio na zemljištu tuženika, ali navedeni projekt da je prodao odnosno nije realiziran. Naime, tužitelj da je odustao od projekta izgradnje novog pogona, pa zbog toga tuženiku 1. nije plaćeno navedeno zemljište, a niti je oduzeto iz posjeda, tako da je tuženik 1. nastavio s korištenje navedenog zemljišta i objekata. Dakle, da je samo formalno doneseno rješenje o oduzimanju navedenog zemljišta tuženiku 1., ali da tužitelj nikada nije platio naknadu za zemljište, a niti da je stupio u posjed istog. Isto tako, navedeno rješenje o oduzimanju da nije poništeno pa je zbog toga tužitelj formalno ostao uknjižen kao korisnik predmetnog zemljišta. S obzirom na to, tuženik 1. da je podnio tužbu protiv tužitelja radi ispravka uknjižbe i to 9.4.1996., a koji postupak da se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-462/96. U odgovoru na tužbu navedeno je i da je tužitelj već podnio tužbu kojom traži da bude utvrđeno da u stečajnu masu tuženika ne spadaju predmetne nekretnine, a koji postupak se kod Trgovačkog suda u Splitu vodio pod brojem P-1115/2000, odnosno sada se vodi pod brojem P-2738/02. Također, istaknuto je i da je tuženik 2. protiv tužitelja podnio tužbu radi utvrđenja – ispravka uknjižbe, a koji postupak da se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod brojem P-1815/03. Radi svega naprijed navedenog, tuženici 1. i 2. su predložili da tužbeni zahtjev tužitelja bude odbijen kao neosnovan.

7. Podneskom od 19. veljače 2004. u tužbi označen tuženik pod 3. Republika Hrvatska podnijela je odgovor na tužbu, predlažući da tužbeni zahtjev u odnosu na tog tuženika bude odbijen kao neosnovan. Taj tuženik navodi kako stajalište tužitelja u tužbi nije osnovano na ponuđenim dokazima te da je tužitelj dužan dostaviti nesumnjiv dokaz da je sud u stečajnom postupku u svojem radu postupao s voljom i namjerom da se tužitelju nanese šteta. Ako bi se radilo o pogrešnom pravnom shvaćanju suda glede primjene materijalnog prava, a na osnovi raspoloživih i utvrđenih činjenica, Republika Hrvatska ne bi ni u kojem slučaju mogla biti odgovorna, jer je tužitelj mogao svoje pravo pobijanja ugovora, s kojim nije zadovoljan, i zbog kojeg se osjeća oštećenim, zahtijevati i eventualno ostvariti samo pred sudom i samo protiv stranaka koje sebi prisvajaju više prava nego bi im to pripadalo.

8. Podneskom od 29. svibnja 2007. tužitelj se očitovao na navode iz odgovora na tužbu tuženika. U odnosu na navode tuženika 1. i 2., istakao je da i sami tuženici potvrđuju da je Dalmacijavino još kao društveno poduzeće steklo pravo korištenja cijele k.č.br. 5732 u površini od 67.753 m² koja je upisana u zk. ul. 13753 k.o. Split, a koja je pretvorbom društvenog poduzeća Dalmacijavino postalo vlasništvo društva Dalmacijavino d.d. Tvrdnje tuženika 1. da njegovom predniku poduzeću Obnova nije plaćana naknada nakon što mu je oduzeto ranije dodijeljeno pravo korištenja zemljišta, ali da ga je nastavio koristiti, ne znači da je postao vlasnikom istog u postupku pretvorbe. To stoga što je poduzeće Obnova nakon oduzimanja postalo nezakoniti, nesavjesni i nepošteni posjednik, koji je eventualno imao samo obveznopravni zahtjev za eventualna ulaganja u zemljište, ali ne i pravo zadržanja prava korištenja tog zemljišta, a posebno ne pravo da u postupku pretvorbe tuženik 1. postane vlasnikom tog zemljišta i da ga potom unese u stečajnu masu, a zatim proda tuženiku 2. S obzirom da je iz spisu priloženih rješenja HFZP-a od 16.5.2001. za poduzeće Obnova te od 11.7.2003. za poduzeće Dalmacijavino razvidno da je predmetna nekretnina unesena i procijenjena u vrijednost društvenog kapitala poduzeća Dalmacijavino, a ne u vrijednost društvenog kapitala poduzeća Obnova, to da stoga u stečajnu masu tuženika 1. nije mogla biti uključena predmetna nekretnina niti je istu stečajni upravitelj u ime tog tuženika mogao prodati tuženiku 2., jer tuženik 1. do otvaranja stečajnog postupka nije bio vlasnik nekretnina navedenih u Ugovoru o prodaji.

9. Tuženici 1. i 2. ustrajali su u svojim navodima iz odgovora na tužbu, dodajući da je predmetno zemljište bilo nacionalizirano te oduzeto iz posjeda ranijim fizičkim osobama kojima je plaćena naknada i isto dodijeljeno na korištenje Obnovi d.d. Split koja je tu naknadu i platila. Nakon toga Obnova d.d. da je ishodila građevinsku dozvolu te na istom zemljištu izgradila svoje objekte te bila u posjedu objekata i zemljišta sve do otvaranja stečajnog postupka, a u kojem stečajnom postupku je izvršena prodaja te nekretnine, koju je kupio tuženik 2. i koji se nalazi u posjedu iste. Dodatno su naveli da je do problema u vezi s vlasništvom za tužitelja došlo zbog toga što je doneseno rješenje o depozesiji odnosno oduzimanju zemljišta Obnovi te poništenje ranije parcele na osnovi kojeg rješenja se Dalmacijavino uknjižilo kao vlasnik odnosno korisnik spornog zemljišta. Međutim, Dalmacijavino da

nije imalo sredstava za platiti naknadu Obnovi, a radi čega je isto odustalo od navedenog predmeta te je Obnova ostala u posjedu istih nekretnina.

10. Podneskom tužitelja od 13. lipnja 2005. ispravljena je oznaka tužitelja u tužbi na način da je tužitelj označen kao Dalmacijavino d.d. Split, a podneskom od 20. lipnja 2008. tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev predlažući da sud donese presudu kojom se utvrđuje da je tužitelj, kao pravni sljednik Dalmacijavina p.o., vlasnik dijela čest.zem. 5732/1(k.čest.zem. 1247/1), ranije upisane u zk. ul. br. 13753 k.o. Split, sada upisane u zk. ul. br. 19031 k.o. Split, a koji dio je pod nazivom "Proizvodno-skladišnog prostora u Splitu, Stinice bb, površine 9441 m2 (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m2), a koje nekretnine čine dio čest.zem. 5732/1 (k.čest. zem. 1247/1) k.o. Split" kao predmet prodaje naveden u Ugovoru o prodaji sklopljenom 19. srpnja 2001. između tuženika 1. Obnova d.d. u stečaju kao prodavatelja i tuženika 2. Adriacink d.d. Split kao kupca. Nadalje, tužitelj je predložio uređenim tužbenih zahtjevom utvrditi ništavim Ugovor o prodaji sklopljen 19. srpnja 2001. između tuženika 1. kao prodavatelja, a koji je Ugovor u ime tuženika 1. sklopio stečajni upravitelj Ranko Despot, temeljem zaključka stečajnog vijeća Trgovačkog suda u Splitu u predmetu broj St-25/99, s tuženikom 2. kao kupcem, predmet kojeg Ugovora o prodaji je prodaja dijela čest.zem. 5732/1 (k.čest.zem. 1247/1) pod nazivom "Proizvodno-skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9441 m2 (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m2), koje nekretnine čine dio čest.zem. 5732/1 (k.čest.zem. 1247/1) k.o. Split". Također je tužbenim zahtjevom zatraženo naložiti tuženiku 2. da tužitelju preda posjed predmetne nekretnine i to dijela čest. zem. 5732/1 (k.čest.zem. 1247/1) koji dio navedene čestice pod nazivom "Proizvodno skladišnog prostora u Splitu, Stinice bb, površine oko 9441 m2 (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m2), a koje nekretnine čine dio čest. zem. 5732/1 (k. čest.zem. 1247/1) k.o. Split", su mu predali u posjed tuženik 1. i Trgovački sud u Splitu putem stečajnog upravitelja tuženika 1. Ranka Despota. Tužitelj je predložio i naložiti tuženicima da mu solidarno naknade parnični trošak.

11. Presudom ovog suda poslovni broj P-75/2002 od 28. listopada 2008. usvojen je u cijelosti naprijed navedeni uređeni tužbeni zahtjev tužitelja te je tuženicima 2. i 3. naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 100.960,40 kn, dok je rješenje pod istim poslovnim brojem i od istog datuma obustavljen postupak u odnosu na tuženika 1. Povodom žalbi tuženika 2. i 3., rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7386/2012-4 od 3. ožujka 2015. ukinuta je u cijelosti naprijed navedena presuda ovog suda od 28. listopada 2008. te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženu drugostupanjskog rješenja u bitnom je navedeno da je tuženik 1. rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj Tt-05/2864-2 od 10. siječnja 2006., dakle prije donošenja pobijane prvostupanjske presude, brisan iz sudskog registra, a zbog čega je ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 8. i 11. Zakona o parničnom postupku. S obzirom da je tuženik 1. brisan iz sudskog registra odnosno da je isti prestao postojati to da je stoga u konkretnom slučaju ex lege došlo do prekida postupka sukladno odredbi članka 212. t. 4. Zakona o parničnom postupku, a zbog čega nisu bile ispunjene pretpostavke u smislu odredbi članka

215.b Zakona o parničnom postupku za obustavu postupka u odnosu na prvotuženika. Stoga je dana uputa ovom sudu da u ponovljenom postupku rješenjem utvrdi prekid postupka u ovoj pravnoj stvari u odnosu na tuženika 1. i 2. u skladu s odredbom članka 212. stavak 1. t. 4. Zakona o parničnom postupku, jer su ti tuženici jedinstveni suparničari, dok je u odnosu na tuženika 3. dana uputa da se tužitelj pozove radi uređenja odnosno ispravka tužbe, jer tužitelj u tužbi prema tom tuženiku ne postavlja nikakav tužbeni zahtjev, premda bi iz činjenične osnove iste proizlazilo da se radi o potraživanju s pravne osnove naknade štete.

12. Napominje se da je prije donošenja naprijed navedenog drugostupanjskog rješenja od 3. ožujka 2015., dakle u tijeku žalbenog postupka na prvostupanjsku presudu, nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, a radi čega je rješenjem ovog suda poslovni broj P-75/2002 od 24. kolovoza 2012. utvrđen prekid postupka, dok je rješenjem ovog suda broj P-75/2002 od 11. rujna 2012. taj prekinuti postupak nastavljen, jer je stečajni upravitelj tužitelja preuzeo postupak.

13. Sukladno uputi iz ukidnog rješenja Visokog trgovačkog suda RH od 3. ožujka 2015., u ponovljenom postupku rješenjem ovog suda poslovni broj P-310/2015 od 30 listopada 2015. utvrđen je prekid postupka u odnosu na tuženika 1. i 2., a temeljem odredbi članka 212. stavak 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP).

14. Nadalje, tužitelj je na ročištu od 9. prosinca 2015. izjavio da povlači tužbu u odnosu na tuženika 3. Republiku Hrvatsku, a kojem povlačenju tužbe se taj tuženik nije protivio, pa je stoga na tom ročištu doneseno rješenje kojim je utvrđeno da je tužitelj povukao tužbu u odnosu na trećetuženika Republiku Hrvatsku, a stranke su izjavile da ne traže pisani otpravak tog rješenja te da se odriču prava na žalbu.

15. Nakon toga, tužitelj je u podnesku od 15. siječnja 2016. predložio nastaviti postupak u odnosu na tuženike 1. i 2. te je kao prvotuženika označio Stečajnu masu Obnova d.d. u stečaju Split. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-310/2015 od 19. siječnja 2016. određen je nastavak postupka koji je bio prekinut rješenjem suda od 30. listopada 2015. te je tim rješenjem pravni sljednik tuženika 1. pozvan da preuzme postupak. Budući da Stečajna masa Obnove d.d. u stečaju Split nije bila upisana u sudskom registru, radi čega tužitelj u odnosu na istu nije mogao označiti broj OIB-a, tužitelj je u podnesku od 28. listopada 2018. kao pravnog sljednika brisane Obnove d.d. u stečaju, odnosno kao tuženika 1., označio Republiku Hrvatsku. Podneskom od 16. studenog 2018. Republika Hrvatska se usprotivila takvoj preinaci tužbe navodeći da ne daje pristanak na istu. S obzirom na navedene podneske, ovaj sud je rješenjem pod poslovnim brojem P-604/2018-11 od 10. veljače 2020., pod točkom I. izreke odlučio da se ne dopušta subjektivna preinaka tužbe označavanjem tuženika pod 1. Republike Hrvatske, kao pravnog sljednika Obnove d.d. u stečaju, dok je pod točkom II. izreke tog rješenja utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, sukladno odredbama članka 212. točka 4. ZPP-a, a sve obzirom da je tuženik 1. Obnova d.d. u stečaju brisan iz sudskog registra, a stečajna masa iza tog tuženika nije upisana u

sudski registar, odnosno nije određen nastavak stečajnog postupka u ime i za račun stečajne mase, a isto tako raniji stečajni upravitelj Obnove d.d. u stečaju Ranko Despot je preminuo, dok novi stečajni upravitelj, koji bi zastupao stečajnu masu tog stečajnog dužnika, nije bio imenovan.

16. Međutim, povodom žalbe tuženika 2., rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1547/2020-3 od 15. lipnja 2020. ukinuto je rješenje ovog suda broj P-604/2018-11 od 10. veljače 2020. u odnosu na točku II. izreke tog rješenja te je predmet vraćen na ponovan postupak. U obrazloženju tog ukidnog rješenja u bitnom je navedeno da činjenica da stečajna masa Obnove d.d. u stečaju nije upisana u sudski registar u ovoj fazi postupka nije odlučna za njezinu stranačku sposobnost, jer za istu upis u sudski registar nema konstitutivan značaj, a u smislu odredbi članka 289. stavak 4. Stečajnog zakona u vezi s odredbom članka 77. stavak 2. ZPP-a, stečajnoj masi je dana procesna i stranačka sposobnost.

17. Obzirom da je u međuvremenu u stečajnom postupku doneseno rješenje pod poslovnim broj St-25/1999 od 7. srpnja 2021. kojim je određen upis Stečajne mase iza Obnova d.d. u stečaju u sudski registar te je toj stečajnoj masi dodijeljen OIB i ujedno imenovan novi stečajni upravitelj Marko Bitanga iz Podstrane, u skladu s uputom iz naprijed navedenog ukidnog rješenja Visokog trgovačkog suda RH od 15. lipnja 2020. nastavljen je ovaj postupak u odnosu na tuženika 1. Stečajnu masu iza Obnova d.d. u stečaju Podstrana i tuženika 2. Adriacink d.d. Split.

18. U nastavku ovog postupka, koji se nastavio voditi pod poslovnim brojem P-464/2020, tužitelj je podnescima od 21. listopada 2021. i 29. studenog 2021. konačno uredio tužbeni zahtjev na način kako je to navedeno u izreci ove presude. U podnesku od 21. listopada 2021. tužitelj je ustrajao u do tada iznesenim navodima da Obnova d.d. u stečaju Split nije vlasnik nekretnina koje su bile predmet prodaje, a niti da su ostvarene pretpostavke za valjan i zakonit osnov stjecanja prava vlasništva tuženika 2. na predmetu kupoprodaje, predviđen zakonom. Naime, titulus stjecanja njegova navodnog prava vlasništva na predmetnim nekretninama da je protivan Ustavu Republike Hrvatske, zakonu i moralu, načelu savjesnosti i poštenja, budući da prodavatelj prodaje, a kupac kupuje tuđu nekretninu. Tužitelj ističe da nitko na drugoga ne može prenijeti više prava nego što ga sam ima. Utvrđenja stranaka iz Ugovora o prodaji od 19. srpnja 2001. da ne proizlaze iz isprava na koje se stranke tog Ugovora pozivaju, već da se radi o navodima koji su suprotni stvarnim i relevantnim okolnostima i činjenicama bitnim za perfekciju pravnog posla kupoprodaje. Tužitelj ponavlja da je nekretnina označena kao čest. zem. 5732/1 k.o. Split ušla u procjenu vrijednosti njegovog društvenog kapitala u postupku pretvorbe tužitelja, a na koji postupak je dana suglasnost Hrvatskog fonda za privatizaciju rješenjem br. klasa: UP/I-943-06/00-01/113, Urbroj: 563-03-02-01/04-2001-18 od 29. siječnja 2001. te je činjenica vlasništva tužitelja na predmetnim nekretninama nesporna, te ne može biti dovedena u pitanje pravnim poslom koji je protivan Ustavu, zakonima i moralu društva. Naime, Obnova d.d. u stečaju da nije imala ovlaštenje prenijeti na Adriacink d.d. predmetne nekretnine te je iz navedenog razvidno da je prodavatelj prenio na kupca vlasništvo nekretnine čiji nije vlasnik, a što je suprotno

pozitivnim propisima, jer je došlo do prodaje nekretnina na način da je Obnova d.d. u stečaju Split prodala tuženiku 2. tužiteljevu nekretninu. Tužitelj je nadalje naveo da je temeljem Prijavnog lista izvršena parcelacija temeljne čest.zem. 5732/1 k.o. Split u podčestice oznake čest.zem. 5732/18, /19 i /20, sve k.o. Split, koja parcelacija je provedena u zemljišnim knjigama, a koje nekretnine danas predstavljaju predmet prodaje između prednika tuženika 1. kao prodavatelja i tuženika 2. kao kupca, odnosno predmet tužbenog zahtjeva. Tužitelj je istakao i da je u odnosu na nekretnine označene kao čest.zem. 5732/18, /19 i /20, sve k.o. Split, a koje su formirane od čest.zem. 5732/1 k.o. Split, uknjižen kao vlasnik u zemljišnim knjigama, dok iste da tuženik 2. neovlašteno drži u posjedu.

19. Tuženik 2. je u odnosu na naprijed iznesene navode tužitelja istakao da ostaje kod osporavanja tužbenog zahtjeva te da se tim navodima tužitelja, kao i uređenom tužbenom zahtjevu u cijelosti protivi. Ponovio je da je kupio spornu nekretninu u stečajnom postupku vođenom nad tuženikom 1., za istu isplatio kupoprodajnu cijenu te mu je na temelju toga prodana nekretnina i predana u posjed, sukladno o zapisniku o primopredaji od 19.10.2001. pa da se stoga u konkretnom slučaju radi o originarnom stjecanju prava vlasništva odnosno da je tuženik 2. ex lege postao vlasnikom predmetnih nekretnina sukladno pravilima ovršnog postupka. Istakao je i da se Obnova d.d. u stečaju nalazila u posjedu predmetnih nekretnina od 1970. do 2001., a da se Adriacink d.d. nalazi u posjedu istih nekretnina od 2001. do danas. Tuženik 2. također je naveo da se kod Općinskog suda u Splitu vodi postupak pod poslovnim brojem P-3330/2021 (ranije poslovnog broja P-1815/2003) u pravnoj stvari tužitelja Adriacink d.d. protiv tuženika Dalmacijavino d.d. u stečaju radi utvrđenja prava vlasništva predmetnih nekretnina, a radi čega je isti predložio prekinuti ovaj postupak do okončanja tog postupka kod Općinskog suda u Splitu.

20. Naprijed iznesenim navodima tuženika 2. pridružio se i tuženik 1.

21. Tužitelj je osporio iznesene navode tuženika da bi se u konkretnom slučaju radilo o originarnom načinu stjecanja prava vlasništva tuženika 2., jer da Obnova d.d. u stečaju nije imala ovlaštenje prenijeti na tuženika 2. predmetne nekretnine, budući da na tim nekretninama nije imala nikakvo pravo iz kojeg bi proizlazila mogućnost i zakonitost raspolaganja istima. Predmetne nekretnine nisu u postupku pretvorbe Obnove d.d. u stečaju unesene u temeljni kapital istoga pa je stoga očito da su Ugovorom o prodaji od 19.7.2001. stranke raspolagale tuđim nekretninama odnosno nekretninama u vlasništvu tužitelja. Samim time da nema govora o originarnom stjecanju prava vlasništva na nekretninama tužitelja. Tužitelj se također usprotivio i prijedlogu za prekid ovog postupka do okončanja postupka kod Općinskog suda u Splitu pod brojem P-3330/2021 navodeći da odluka u tom postupku ne predstavlja prethodno pitanje od čijeg bi rješavanja ovisila odluka u ovoj pravnoj stvari.

22. U ponovljenom postupku sud je u dokaznom postupku pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu i to: izvratke iz zemljišnih knjiga za nekretnine navedene u ZU 13753 k.o. Split od 4.8.1999. i 3.11.2000., rješenje HZFP-a o davanju suglasnosti na pretvorbu Dalmacijavina od 29. siječnja 2001. klasa: UP/I-

943-06/00-01/113, ur.broj: 563-03-0201/04-2001-18, Elaborat o procijenjenoj vrijednosti nekretnina tužitelja od 15.9.2000., oglase o javnom nadmetanju i prikupljanju ponuda za prodaju imovine stečajnog dužnika iz tiskovine "Slobodna Dalmacija", dopise tužitelja od 18. lipnja 2001. naslovljene na broj predmeta St-25/99 te na znanje predsjedniku suda, Ugovor o prodaji između Obnove d.d. u stečaju i Adriacinka d.d. od 19. srpnja 2001., rješenje HFZP-a o iskazu nekretnina tuženika 1. od 15. lipnja 2001. klasa: UP/I-943-01/01-02/42, urbroj: 563-03-04/04-2001-4, rješenje Općine Split broj 475/59-70. AS/IB od 6. svibnja 1970., Ugovor o davanju građevinskog zemljišta na korištenje broj 475/59-70. AS/IB od 9. veljače 1971., odobrenje za građenje Općine Split, Uprave za urbanizam i građevinarstvo i komunalne poslove broj: 357/Up-I-266/70-DJF/lt od 10. studenog 1970., obavijest u vezi prodaje proizvodno skladišnog prostora u Splitu, Stinice bb od 30. listopada 2001., preslik podneska od 8. ožujka 2004. iz spisa Općinskog suda u Splitu P-1815/03, rješenje HFZP-a o iskazu nekretnina tužitelja klasa: UP/I-943-01/03-02/60, ur.broj: 563-03-02/05-2003-8 od 11. srpnja 2003., povijesni izvadak iz zemljišne knjige za nekretninu označenu kao čest. zem. 5732 zk.ul. 19031 i zk.ul. 13753, zapisnik o primopredaji predmetnih nekretnina od 19. listopada 2001. sastavljen između tuženika 1. i 2., izvadak iz zemljišne knjige zk.ul. 13753 k.o. Split od 7. siječnja 2021. s priloženim prijavnim listom za zemljišnik br. 53/03, kao i sudsku praksu koju su stranke dostavile. Isto tako pregledane su preslike spisa Općinskog suda u Splitu broj P-462/96 i P-1815/03 (sada broj P-3330/2021), kao i isprave iz tih spisa koje su stranke naknadno priložile, a tijekom postupka je pregledan i stečajni predmet ovog suda broj St-29/99, o čemu je sastavljena i uredovna bilješka od 12. srpnja 2007. Nadalje, provedeno je vještačenje geodetsko vještačenje po sudskom vještaku Nedjeljku Bitangi te je pročitano pisano vještvo tog sudskog vještaka od 16. srpnja 2007. te usmeni iskaz vještaka dan na ročištu od 7. studenog 2007., kao i iskazi predsjednika Trgovačkog suda u Splitu, stečajnog suca te stečajnog upravitelja tuženika 1. koji su saslušani na ročištu od 6. lipnja 2008. Sud je ponovljenom postupku smatrao suvišnim ponovo izvoditi dokaz geodetskim vještačenjem, kojeg je tužitelj u podnesku od 21.10.2021. samo podredno predložio, na okolnost da su čest.zem. 5732/18, /19 i /20, sve k.o. Split nastale parcelacijom od temeljne čest.zem. 5732/1 k.o. Split, koja je nekretnina bila predmet prodaje iz Ugovora o prodaji od 19.7.2001. između tuženika 1. i 2., budući da tuženik 1. nije posebno osporio takve navode tužitelja, dok je tuženik 2. na ročištu od 3. prosinca 2021. učinio nespornim da su čestice zemlje navedene u podnesku tužitelja od 21.10.2021. i to čest.zem. 5732/18, /19 i /20 sve k.o. Split, koje su nastale u međuvremenu provedenom parcelacijom temeljne čest.zem. 5732/1 k.o. Split, upravo one čestice zemlje koje su sporne u ovom postupku, navodeći pri tom da stoga nema potrebe za ponovnim izvođenjem dokaza geodetskim vještačenjem.

23. Raspravnim rješenjem ovog suda broj P-464/2020 od 3. prosinca 2021. odbijen je prijedlog tuženika 1. i 2. da se ovaj postupak prekine do okončanja postupka koji se vodi kod Općinskog suda u Splitu pod brojem P-3330/2021 (ranijeg poslovnog broja P-1815/2003), jer je ocijenjeno da odluka u tom postupku ne predstavlja prethodno pitanje za donošenje odluke u ovom predmetu. Naime, iz preslike tog predmeta Općinskog suda u Splitu, kao i isprava iz tog spisa koje su

stranke naknadno dostavile u ovaj spis, razvidno je da se taj postupak vodi između tužitelja Adriacink d.d. Split i tuženika Dalmacijavino d.d. Split, radi utvrđenja da je tužitelj Adriacink d.d. Split isključivi vlasnik nekretnina čest. zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20, sve k.o. Split. Iz sadržaja tog spisa je razvidno da je Općinski sud u Splitu donio rješenje od 26. rujna 2011. kojim je taj postupak prekinut upravo dok se ne riješi ovaj postupak, a kao prethodno pitanje. Naknadno je 29. ožujka 2021. doneseno rješenje o nastavku tog postupka, jer je Općinski sud u Splitu odlučio taj postupak nastaviti te o prethodnom pitanju, zbog kojeg je postupak prekinut, sam odlučiti.

24. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

25. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

26. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je isti, kao pravni sljednik Dalmacijavino p.o. Split, vlasnik nekretnina označenih kao čest. zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20 upisanih u zk. ul. 13753 k.o. Split, koje nekretnine su formirane od dijela čest. zem. 5732/1 ranije upisane u zk. ul. 13753 k.o. Split, a sada upisane u zk. ul. 19031 k.o. Split i koje nekretnine su pod nazivom „Proizvodno skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9.491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3.000 m²) a koje nekretnine čine dio čest.zem. 5732/1 (kat. čest.zem. 1247/1), k.o. Split", kao predmet prodaje naveden u Ugovoru o prodaji koji je 19. srpnja 2001. sklopljen između Obnova d.d. u stečaju Split kao prodavatelja i Adriacink d.d. Split, kao kupca. Nadalje, predmet spora je i zahtjev tužitelja da se Ugovor o prodaji od 19. srpnja 2001. koji je sklopljen između tuženika 1. kao prodavatelja i tuženika 2. kao kupca, u stečajnom postupku nad tuženikom 1., utvrdi ništetnim te da se tuženika 2. obveže da tužitelju preda u posjed predmetne nekretnine.

27. Iz spisu priloženih izvadaka iz zemljišnih knjiga za predmetne nekretnine utvrđeno je da je u zk.ul. 13753 k.o. Split na dan 4.8.1999. bila upisana čest. zem. 5732, površine 67.753 m², kao 1. zk. tijelo, a koja nekretnina je bila uknjižena kao društveno vlasništvo, dok je kao nositelj prava korištenja bilo uknjiženo poduzeće Dalmacijavino Split. Nadalje, iz izvatka iz zemljišne knjige br. S.I. - 11422/00 od 3. studenog 2020. razvidno je da su u zk.ul. 13753 k.o. Split u listu A navedene čest. zem. od 5732/1 do 5732/16, kao 1. zk. tijelo, a koje nekretnine su također uknjižene kao društveno vlasništvo, a kao nositelj prava korištenja je uknjižen tužitelj odnosno njegov pravni prednik.

28. Uvidom u povijesni izvadak iz zemljišne knjige, dostavljen od strane Općinskog suda u Splitu, sa stanjem na dan 17. rujna 2007. utvrđeno je da je čest. zem. 5732/1 bila upisana u zemljišno knjižnom ulošku broj 13753 k.o. Split, kao 1. zk. tijelo. Na temelju rješenja Skupštine Općine Split broj 07/UP-I-4697/76-2 od 7. prosinca 1976. te položajnog nacрта "Geoprojekta Split" od svibnja mjeseca 1976.

broj TKG. 5768 odobren pod brojem UP-I-2703/77, uknjižena je predmetna nekretnina kao društveno vlasništvo, a kao nositelj prava korištenja uknjiženo je Poduzeće „Dalmacijavino“, Split. Iz tog povijesnog izvatka je nadalje razvidno da je čest. zem. 5732/1 sada upisana u z.u. 19031 k.o. Split, zajedno s ostalim čest. zem. od 5732/2 do 5732/16, a pravo vlasništva na tim čest. zem., kao 1. zk. tijelo, uknjiženo je na Dalmacijavino d.d., Split, Obala kneza Domagoja 15, dakle na tužitelja, za cijelo. Tužitelj je u spis priložio i izvadak iz zemljišne knjige zk. ul. 13753 k.o. Split od 7.1.2021., a iz kojeg je razvidno da su sada u tom zk. ul. upisane čest. zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20 te da je u odnosu na iste tužitelj uknjižen kao vlasnik, za cijelo.

29. Dakle, iz naprijed navedenih izvadaka iz zemljišnih knjiga je razvidno da je od početne čest. zem. 5732, koja je bila upisana u zk. ul. 13753 k.o. Split, provedena dioba u podčestice i to čest. zem. od 5732/1 do 5732/16, koje su sada upisane u zk. ul. 19031 k.o. Split, dok su čest. zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20, a koje su formirane od dijela čest. zem. 5732/1, ostale upisane u zk. ul. 13753 k.o. Split, a što u konkretnom slučaju između stranaka nije ni sporno.

30. Pregledom dostavljenog rješenja HFZP-a klasa: UP/I-943-06/00-01/113, urbroj. 56303-0201/04-2001-18 od 29. siječnja 2001., razvidno je da je tim rješenjem dana suglasnost društvenom poduzeću DALMACIJAVINO p.o., Split, Obala kneza Domagoja 15, na namjeravanu pretvorbu u dioničko društvo Dalmacijavino d.d. Split. Iz elaborata o procjeni vrijednosti nekretnina tužitelja na dan 31.12.1999. razvidno je da je, između ostalog, u procijenjenu vrijednost nekretnina ušla i čest. zem. 5732, površine 67.753 m², na lokaciji Stinice, s ukupnom procijenjenom vrijednosti zemljišta od 6.775.300,00 DEM, a isto tako i u rješenju HFZP-a od 29. siječnja 2001. razvidno je da se u istom navodi upravo zemljište kč.br. 5732, upisano u zk. ul. 13753 k.o. Split, ukupne površine 67.753 m².

31. Tuženici su tijekom postupka tvrdili da su predmetne nekretnine u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 1. kao i u vrijeme sklapanja Ugovora o prodaji od 19.7.2001. bile u isključivom vlasništvu tuženika 1., a što da je razvidno iz rješenja i odobrenja Općine Split iz 1970., kao i Ugovora o davanju građevinskog zemljišta na korištenje iz 1971. te Elaborata o procjeni vrijednosti nekretnina u postupku pretvorbe tuženika 1., a koje navode tuženika je sud ocijenio neosnovanim, budući da to ne proizlazi iz naprijed navedenih isprava koje su tuženici dostavili u spis.

32. Naime, pregledom rješenja Općine Split, Sekretarijata za upravno-pravne poslove, Odsjeka za imovinsko-pravne poslove broj: 475/59-70.AS/IB od 6. svibnja 1970. utvrđeno je da je istim poduzeću „OBNOVA“ u Splitu, dakle predniku tuženika 1., dodijeljeno građevinsko neizgrađeno zemljište društvenog vlasništva s pravom korištenja Općine Split označeno kao čest. zem. 5745/1 površine 362 m², čest. zem. 5745/2 površine 187 m², čest. zem. 5747/5 površine 3013 m², upisanih u z.u. 436 ko. Split, te čest. zem. 5747/3 površine 853 m² i 5747/4 površine 584 m² upisanih u z.u. 3760 k.o. Split, nekretnine položene u predjelu „Pijat“, a u svrhu izgradnje

pogona poduzeća "OBNOVA" u Splitu. Nadalje je utvrđeno da je temeljem citiranog rješenja između Općine Split i poduzeća "OBNOVA" u Splitu, zaključen Ugovor o davanju građevinskog zemljišta na korištenje od 19. veljače 1971. broj: 475/59-70.AS/IB., a koji ugovor se odnosi upravo na one nekretnine koje su navedene u rješenju od 6.5.1970. Nadalje, iz dostavljenog odobrenja za građenje Općine Split broj 357/Up-I-266/70/Dj/IT od 10.11.1970. razvidno je da je istim dozvoljeno investitoru bojadisarskom poduzeću Obnova Split građenje skladišta na čest. zem. 6745/1, 5745/2, 5747/5 i 5790 k.o. Split u skladu s glavnim projektom na kojem je dana suglasnost.

33. Nadalje, a u odnosu na navod tuženika da je predmetna nekretnina ušla u Elaborat o procjeni vrijednosti tuženika 1., ističe se da je uvidom u rješenje HFZP-a klasa: UP/I-943-01/01-02/42, urbroj: 563-03-04/04-2001/4 od 15. lipnja 2001. utvrđeno da je, u postupku pretvorbe društvenog poduzeća "OBNOVA" s.p.o. Split, a na temelju Zakona o pretvorbi društvenog poduzeća, među ostalim, u procjenu vrijednosti temeljnog kapitala ušla nekretnina označena kao dio k.č.br. 5757 z.u. 436 k.o. Split, površine 4999 m2, lokacija Pogon Stinice, Split.

34. Dakle, niti iz naprijed navedenih rješenja i ugovora iz 1970. i 1971., kao niti iz rješenja HFZP-a od 15. lipnja 2001. nije razvidno da bi predmetna nekretnina označena kao čest. zem. 5732 odnosno kao čest. zem. 5732/1, k.o. Split, bila dana na korištenje tuženiku 1. u svrhu izgradnje građevinskog zemljišta, a niti da bi ta nekretnina bila procijenjena u vrijednost društvenog kapitala prednika tuženika 1. u postupku pretvorbe istoga.

35. Na okolnosti identifikacije predmetnih nekretnina, tijekom postupka sud je odredio provođenje vještačenja po vještaku geodetske struke. Imenovani sudski vještak za geodeziju Nedjeljko Bitanga iz Splita dostavio je 16. srpnja 2007. pisano vještvo u kojem je istakao da sporni dio predstavlja dio kat. čest. zem. 1247/1, odnosno dio z.k. čest. zem. 5732/1, kojeg da u posjedu drži Adriacink d.d. Split, Stinice 12, pravni sljednik Obnove d.d. Split, u ukupnoj površini 9491 m2 koji se odnosi: na dvor površine 7789 m2, krečanu površine 86 m2, baraku površine 38 m2, silos površine 65 m2, zgradu površine 07 m2, I. skladište površine 828 m2, II. skladište površine 301 m2, III. skladište površine 42 m2, radionicu površine 101 m2, garažu površine 24 m2, garažu površine 30 m2, garažu 25 m2, hangar 155 m2, sve označeno na skici mjerenja A-B-C-D-E-F-G-H-A. Nadalje, vještak je naveo da sporni dio predstavlja i dio kat. čest. zem. 1247/1, odnosno dio z.k. čest. zem. 5732/1, u naravi pristupni put za tuženika 2. u površini od 1030 m2, označenog na skici mjerenja slovima A-H-I-J-K-L-M-N-O-A.

36. Stranke nisu imale posebnih primjedbi na navedeno vještvo pa isto ovaj sud prihvaća kao stručno i objektivno, a vještvo nije u suprotnosti sa spisom priloženim ispravama. Iz navedenog vještva utvrđeno je da sporne nekretnine predstavljaju dio čest. zem. 5732/1, a koja čestica odgovara katastarskoj čestici 1247/1, smještenoj na predjelu Stinice. Unutar dijela predmetne čest. zem. 5732/1, odnosno kat. čest. zem. 1247/1 k.o. Split nalaze se objekti i to: tri skladišta, hangar, krečana, tri garaže,

baraka, silos i zgrada, koje nekretnine sada u posjedu drži Adriacink d.d. Također je utvrđeno da dio čest. zem. 5732/1, odnosno kat. čet. zem. 1247/1 k.o. Split, također predstavlja pristupni put kojim se dolazi do nekretnina u posjedu Adriacinka d.d.

37. Tuženici 1. i 2. su tijekom postupka tvrdili da se pred Općinskim sudom u Splitu vode postupci pod brojevima P-462/96 i P-1815/03, a u kojima da se nalaze isprave iz kojih proizlazi osnovanost navoda da bi tuženik 1. bio vlasnik predmetnih nekretnina.

38. Ovaj sud je pribavio naprijed navedene spise Općinskog suda u Splitu te izvršio presliku istih, a isto tako stranke su naknadno dostavile isprave iz spisa ranijeg broja P-1815/03, koji se sad vodi pod poslovnim brojem P-3330/21. Iz spisa Općinskog suda u Splitu broj P-462/96 utvrđeno je da je pred tim sudom zaprimljena 9. travnja 1996. tužba Obnove d.d. Split, protiv tuženika Dalmacijavino d.d. Split, radi utvrđenja da je tužitelj Obnova d.d. isključivi vlasnik objekata izgrađenih na čest. zem. 1247/2 k.o. Split, površine 9491 m². Iz spisa broj P-1815/03 (sada broj P-3330/21) utvrđeno da je pred Općinskim sudom u Splitu 11.7.2003., dakle nakon pokretanja ovog postupka, zaprimljena tužba tužitelja Adriacinka d.d. protiv tuženika Dalmacijavino d.d. radi utvrđenja da je tužitelj isključivi vlasnik zemljišta označenog kao čest. zem. 5732/18 (kat. oznaka 1247/18), čest. zem. 5732/20 (kat. oznaka 1247/20) i čest. zem. 5732/19 (kat. oznaka 1247/19) k.o. Split. Međutim, iz sadržaja naprijed navedenih spisa Općinskog suda u Splitu nije utvrđeno da bi u istima postojale bilo kakve druge isprave, odnosno dokazi, a koji bi ukazivali na osnovanost navoda da je tuženik 1. bio vlasnik predmetnih nekretnina, odnosno da bi nekretnina čest. zem. 5732/1 k.o. Split bila dana na korištenje tuženiku 1. u svrhu izgradnje građevinskog zemljišta, a niti da bi ta nekretnina ušla u procjenu vrijednosti društvenog kapitala tuženika 1.

39. Odredbom članka 360. stavak 1. Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14, dalje ZV) propisano je da je pravo upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu postalo pretvorbom nositelja toga prava - pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni sljednik dotadašnjega nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, ako je stvar sposobna biti predmetom prava vlasništva; osim ako posebnim zakonom nije određeno drukčije.

40. Slijedom naprijed navedenog, a kako tijekom postupka utvrđeno da je u odnosu na nekretninu čest. zem. 5732, odnosno kasnije 5732/1, koje su bile upisane u zemljišno-knjižnom ulošku 13753 k.o. Split, tužitelj odnosno njegov prednik bio uknjižen kao nositelj prava korištenja te je isto tako utvrđeno da je predmetna nekretnina ušla u procjenu vrijednosti društvenog kapitala tužitelja u postupku pretvorbe, a na koji postupak je dana suglasnost HFZP-a rješenjem od 29. siječnja 2001., kao i obzirom da je iz povijesnog izvotka za predmetnu nekretninu te naknadno dostavljenog izvotka iz zemljišne knjige od 7.1.2021., razvidno da su iz čest. zem. 5732/1 formirane čest. zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20, a koje su

upisane u zk. ul. 13753 k.o. Split i na kojima je sada tužitelj upisan kao vlasnik istih, to stoga ovaj sud smatra da je tužitelj dokazao činjenicu vlasništva nad predmetnom nekretninama, dok s druge strane tuženici nisu dokazali da bi te nekretnine bile vlasništvo tuženika 1.

41. Upravo stoga, a sukladno odredbama članka 360. stavak 1. ZV-a, sud je usvojio (deklaratorni) tužbeni zahtjev pod točkom I. i stoga odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

42. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva za utvrđenjem ništavim Ugovora o prodaji od 19.7.2001. i predajom posjeda predmetnih nekretnina, ističe se da između stranaka nije sporno da je u stečajnom postupku koji se nad tuženikom vodio kod ovog suda pod poslovnim brojem St-25/99 oglašena prodaja predmetnih nekretnina te da je između tuženika 1. i 2. zaključen Ugovor o prodaji istih od 19. srpnja 2001.

43. U vezi objave oglasa o prodaji predmetnih nekretnina i sadržaja prodaje, izvršen je uvid u stečajni spis broj St-25/99. Iz tog spisa razvidno je da je rješenjem ovog suda broj St-25/99 od 30. lipnja 1999. otvoren stečajni postupak nad dužnikom Obnova d.d. Split te da je za stečajnog upravitelja najprije imenovan Nikola Bižaca iz Splita, a nakon toga rješenjem od 15. siječnja 2001. taj je stečajni upravitelj razriješen dužnosti te je za novog stečajnog upravitelja imenovan Ranko Despot iz Splita. U pregledu imovine kojeg je stečajni upravitelj sastavio za potrebe izvještajnog ročišta razvidno je da je u istom navedeno da je stečajni dužnik vlasnik sljedećih nekretnina: poslovni prostor u Splitu Istarska 3, označen kao čest. zgr. 4290 z.u. 9146 k.o. Split, poslovni prostor u Splitu Istarska 3 označen kao čest. zgr. 5219 z.u. 10235 k.o. Split, poslovni prostor u Splitu Istarska 3, označen kao čest. zgr. 5219 z.u. 10235 k.o. Split, te poslovni prostor u Splitu Stinice bb označen kao čest. zem. 1247/2 k.o. Split (te drugim česticama) koje da u naravi predstavljaju skladišni prostor, od čega 1301 m² građevinskih objekata te 7869 m² otvorenog prostora (dvorište). Nadalje, utvrđeno je da je u stečajnom postupku oglašeno više neuspjelih prodaja "Proizvodno-skladišnog prostora (otvoreni i zatvoreni) u Splitu, Stinice bb pov. oko 3000 m² zatvorenog i oko 7000 m² otvorenog prostora. Konačno, u listu "Slobodna Dalmacija" od 29. lipnja 2001. oglašena je, prikupljanjem ponuda, prodaja imovine stečajnog dužnika, a kao premet prodaje je naveden "Proizvodno skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m²), a koje nekretnine čine dio čest. zem. 573211 (k. čest. zem. 1247/1) k.o. Split". Nadalje, iz tog spisa je razvidno da je rješenjem stečajnog vijeća od 18. srpnja 2001. kao najbolja ponuda za kupnju predmetne nekretnine prihvaćena ponuda tuženika 2. Adriacink d.d. Split u iznosu od 456.000,00 DEM, dok nije prihvaćena ponuda društva Trgo veritas d.o.o., te je stečajni upravitelj ovlašten sklopiti kupoprodajni ugovor s tuženikom 2. Nakon toga, između stečajnog dužnika i društva Adriacink d.d. zaključen je Ugovor o prodaji 19. srpnja 2001., a kojim Ugovorom su Adriacinku d.d. prodane nekretnine označene kao "Proizvodno skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m²), a koje nekretnine čine dio čest. zem. 5732/1 (k. čest. zem. 1247/1) k.o. Split". Iz sadržaja tog stečajnog spisa je razvidno da je tužitelj kao

izlučni vjerovnik podneskom od 14. ožujka 2000. obavijestio sud da je protiv stečajnog dužnika 10. ožujka 2000. podnio tužbu ovom sudu, radi izlučenja imovine iz stečajne mase s prijedlogom za određivanje privremene mjere, a uz taj podnesak je priložena i preslika te tužbe. Uvidom je utvrđeno da spisu prileži i podnesak tužitelja od 18. lipnja 2005. uz koji je priložen zk. izvadak za nekretnine navedene u z.u. 13753 k.o. Split, te također podnesak tužitelja od 18. lipnja 2005., a na koja oba podneska stoji dostavna naredba da se isti upute stečajnom upravitelju. Iz spisa je nadalje razvidno da je rješenjem ovog suda broj St-25/99 od 4. listopada 2005. zaključen stečajni postupak nad dužnikom Obnova d.d. u stečaju te je određeno njegovo brisanje iz sudskog registra.

44. Pregledom spornog Ugovora o prodaji od 19.7.2001. utvrđeno je da je istim Obnova d.d. u stečaju Split, kao prodavatelj, prodala tuženiku 2. Adriacink d.d., kao kupcu "Proizvodno-skladišni prostor u Splitu, Stinice bb, površine 9491 m² (unutar kojeg je zatvoreni i natkriti prostor cca 3000 m²), a koje nekretnine čine dio čest.zem. 5732/1 (k. čest. zem. 1247/1) k.o. Split" te su stranke kao cijenu suglasno ugovorile iznos od 456.000,00 DEM. Stranke su između ostalog utvrdile da je navedeno zemljište uknjiženo na Dalmacijavino d.d. Split. Međutim, po ocjeni ovog suda, Obnova d.d. u stečaju nije imala ovlaštenje prenijeti pravo vlasništva na Adriacink d.d. na predmetnim nekretninama. Naime, u predmetnom Ugovoru je utvrđeno da je Obnova d.d. u stečaju dobila rješenje HFZP-a klasa: UP/I-943-01/01-02/42 urbroj: 563-03-04/04-2001-4 od 15. lipnja 2001., a iz kojeg proizlazi da je tuženik 1. u postupku pretvorbe u vrijednost temeljnog kapitala unio nekretnine koje su označene kao dio k.č.br. 5757 z.u, 436 k.o, Split, površine 4999 m², i objekte označene kao glavno skladište, garaže, skladišta boja, drvene barake, jame za vapno, novo skladište i portirnica, lokacija pogon Stinice, Split. Međutim, tuženik 1. predmetnim Ugovorom nije tuženiku 2. prenio vlasništvo nad čest. zem. 5757 z.u. 436 k.o, Split, koji se navode u rješenju HFZP-a od 15.6.2001., već vlasništvo nad dijelom čest. zem. 5732/1 kat. oznake 1247/1 k.o. Split, a za koju čest. zem. je, kao što je to već naprijed navedeno, utvrđeno da je ista bila upisana u zemljišnim knjigama kao vlasništvo tužitelja. Isto tako, iz sadržaja tog Ugovora proizlazi netočnost utvrđenja da se pred Općinskim sudom u Splitu pod brojem P-472/96 vodi postupak u pravnoj stvari tužitelja Obnove d.d., protiv tuženika Dalmacijavina d.d., radi ispravka uknjižbe, budući da se među tim strankama doista vodi spor pred Općinskim sudom u Splitu, ali ne radi ispravka uknjižbe, već radi utvrđenja da je tužitelj isključivi vlasnik objekata izgrađenih na čest. zem. 1247/2 k.o. Split, dakle na drugim čest. zem. od onih koje su navedene u predmetnom Ugovoru.

45. Iz naprijed navedenog proizlazi da je tuženik 1. kao prodavatelj prenio na tuženika 2. kao kupca vlasništvo nekretnine čiji nije vlasnik, a što je protivno načelu da nitko ne može prenijeti na drugoga više prava nego što ga sam ima. Dakle, suprotno pozitivnim propisima, došlo je do prodaje tuđe nekretnine na način da je tuženik 1. prodao tužiteljevu nekretninu tuženiku 2. Neovisno od toga što je u Ugovoru navedeno da se nekretnine prodaju po načelu "viđeno-kupljeno", iz svega naprijed iznesenog proizlazi da su tuženik 1. i 2. bili upoznati s tim da su predmetne

nekretnine uknjižene na tužitelja, kao i da je tužitelj kao izlučni vjerovnik pokrenuo postupak radi izlučenja imovine (predmetnih nekretnina) iz stečajne mase tuženika 1.

46. Prema odredbi članka 103. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, dalje ZOO/91), a koji zakon je bio na snazi u vrijeme sklapanja spornog Ugovora o prodaji od 19.7.2001., ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva ništav je ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Prema članku 104. stavak 1. ZOO/15, u slučaju ništavosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na osnovi takvog ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se priroda onog što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Sadržajno iste odredbe propisane su i člankom 322. stavak 1., odnosno člankom 323. stavak 1. važećeg Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, dalje ZOO).

47. Po ocjeni ovog suda, predmetni Ugovor o prodaji od 19. srpnja 2001. je ništav iz razloga što je suprotan Ustavu Republike Hrvatske, budući da je istim prenijeto tuđe vlasništvo pa se na taj način krši ustavna odredba o nepovredivosti prava vlasništva.

48. Predmetni Ugovor bi bio ništav iz razloga što je protivan odredbi članka 115. stavak 2. ZV-a, kojom odredbom je propisano da se na temelju pravnog posla ne može steći vlasništvo preko granice otuđivateljeve ovlasti da raspolaže stvarju, osim kad stjecanje vlasništva u dobroj vjeri uživa zaštitu. S obzirom da je u postupku utvrđeno da je tužitelj vlasnik dijela čest. zem. 5732/1, ranije upisane u z.u. 13753, sada upisane u z.u. 19031 k.o. Split, a od dijela koje čest.zem. 5732/1 su parcelacijom formirane čest. zem. 5732/18, 5732/19 i 5732/20 upisane u zk. ul. 13753 k.o. Split i na kojima je tužitelj upisan kao vlasnik istih, to je predmetnim Ugovorom tuženik 1. prenio tuženiku 2. nekretninu tužitelja, suprotno odredbi članka 115. stavak 2. ZV-a.

49. Kako je dakle tužitelj vlasnik predmetnih nekretnina, to mu pripada pravna zaštita sukladno članku 161. stavak 1. u svezi s člankom 363. stavak 1. ZV-a pa je stoga tužitelj ovlašten zahtijevati od tuženika 2. predaju posjeda predmetne nekretnine. Sukladno tome, valjalo je i u preostalom dijelu usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o prodaji te predaje u posjed nekretnina, a radi čega je i odlučeno kao u točkama II. i III. izreke presude.

50. Ovdje valja navesti da je u ponovljenom postupku tuženik 2. osporavao tužbeni zahtjev ističući da je isti predmetne nekretnine kupio u stečajnom postupku te da je na taj način ex lege postao vlasnikom predmetnih nekretnina, kao i da takav način stjecanja vlasništva predstavlja originarni način stjecanja vlasništva. Međutim, takve navode tuženika 2. ovaj sud nije ocijenio osnovanim, a niti je smatrao da je sudska praksa koju je u tom pravcu tuženik 2. dostavio u spis primjenjiva u ovom

postupku. S tim u svezi, potrebno je navesti da sukladno odredbi članka 79. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje SZ), a koji zakon se primjenjivao u stečajnom postupku nad tuženikom 1., osoba koja na temelju kojega svoga stvarnog ili osobnog prava može dokazati da neki predmet ne spada u stečajnu masu, nije stečajni vjerovnik, a njeno će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima koja važe za ostvarenje tih prava izvan stečajnog postupka. Nadalje, odredbom članka 79. stavak 2. SZ-a propisano je da ako je pravo osobe iz stavka 1. tog članka upisano u zemljišnoj ili u kojoj drugoj javnoj knjizi, stečajni dužnik mora dokazati da predmet na koji se to pravo odnosi spada u stečajnu masu.

51. S obzirom da je sukladno spisu priloženim izvadcima iz zemljišnih knjiga razvidno da je na nekretnini koja je bila predmet prodaje iz osporavanog Ugovora o prodaji od 19.7.2001. već u vrijeme otvaranja stečajnog postupka u zemljišnim knjigama tužitelj, odnosno njegov pravni prednik, bio upisan kao nositelj prava korištenja te nekretnine, dakle radilo se o pravu tužitelja koje je bilo upisano u zemljišnoj knjizi i s čim su uostalom bili upoznati i tuženici 1. i 2. jer je to isto konstatirano u Ugovoru o prodaji, to je stoga u skladu s naprijed navedenim odredbama članka 79. stavak 1. i 2. SZ-a upravo tuženik 1. kao stečajni dužnik bio dužan dokazati da predmetne nekretnine koje je isti prodao tuženiku 2. ulaze u njegovu stečajnu masu, a što isti nije dokazao. Ovo stoga što iz isprava koje su stranke dostavile u ovaj spis, a isto tako i iz provedenog geodetskog vještačenja proizlazi da je cjelokupna čest. zem. 5732 k.o. Split u postupku pretvorbe tužitelja unesena i procijenjena u temeljni kapital istog, dok s druge strane tuženik 1. nije dokazao da bi nekretnine iz priloženih rješenja Općine Split, kao i rješenja HFZP-a koje su u postupku njegove pretvorbe procijenjene u temeljni kapital bile upravo u ovom postupku sporne nekretnine, a sve to obzirom da oznake čest. zem. iz tih rješenja ne odgovaraju oznakama čest. zem. iz Ugovora o prodaji koji je sklopljen između tuženika 1. i 2., a niti su tuženici ponudili ili predložili sudu druge relevantne dokaze iz kojih bi se moglo na nedvojben način utvrditi da su nekretnine koje su u postupku pretvorbe tuženika 1. unesene u njegov temeljni kapital upravo u ovom postupku sporne nekretnine. Stoga je i naprijed navedeni prigovor tuženika 2. sud ocijenio neosnovanim.

52. Slijedom svega naprijed navedenog i sukladno naprijed citiranim zakonskim odredbama, odlučeno je kao u točkama I., II. III. izreke ove presude.

53. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a, uz primjenu važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT), sukladno Tbr. 48. t. 3. OT-a, a sve obzirom na u tužbi označenu vrijednost predmeta spora od 500.001,00 kn. Budući da je tužbeni zahtjev tužitelja usvojen, to su stoga tuženici 1. i 2. dužni naknaditi tužitelju troškove postupka koji su bili potrebni za vođenje ove parnice.

54. Tužitelju, koji je zastupan po odvjetniku kao punomoćniku, su kao osnovani priznati troškovi za sastav tužbe, koja je zaprimljena kod ovog suda 9.1.2002., u iznosu od 5.010,00 kn, sukladno Tbr. 7. t. 1. u vezi s Tbr. 50. OT-a, zatim za zastupanje na ročištima od 25.4.2007., 30.5.2007., 11.7.2007., 7.11.2007., 6.5.2008., 30.6.2008., 15.10.2008., 9.11.2021. i 3.12.2021. u iznosu od po 5.010,00 kn za svako od tih ročišta, sukladno Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 50. OT-a, za zastupanje na ročištima od 26.3.2008. i 1.6.2016. u iznosu od po 2.505,00 kn za svako od tih ročišta, sukladno Tbr. 9. t. 2. u vezi s Tbr. 50. OT-a, za pristup na ročišta od 10.1.2008. i 17.10.2018. u iznosu od po 500,00 kn za svako od tih ročišta, sukladno Tbr. 9. t. 5. u vezi s Tbr. 50. OT-a, zatim za sastav obrazloženih podnesaka od 25.5.2007. i 20.10.2021. u iznosu od po 5.010,00 kn za svaki od tih podnesaka, sukladno Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 50. OT-a, kao i za sastav ostalih podnesaka od 13.6.2005., 15.1.2016., 15.11.2021. i 29.11.2021. u iznosu od po 500,00 kn za svaki od tih podnesaka, sukladno Tbr. 8. t. 3. u vezi s Tbr. 50. OT-a, a na koji trošak u ukupnom iznosu od 68.130,00 kn je tužitelju trebalo priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 17.032,50 kn, sukladno Tbr. 42. OT-a. Tužitelju su također priznati i zatraženi troškovi vještačenja u iznosu od 3.000,00 kn, kao i trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 5.000,00 kn, sukladno Tar. br. 2. Tarife sudskih pristojbi.

55. Tužitelju nije priznat više zatraženi trošak za sastav tužbe u iznosu od 300,00 kn budući da sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a nagrada za sastav tužbe iznosi 5.010,00 kn, koliko je tužitelju i priznato, a ne 5.310,00 kn koliko je tužitelj zatražio. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 16.2.2004. u iznosu od 5.310,00 kn s obzirom da taj podnesak, po ocjeni ovog suda, nije bio potreban za vođenje postupka. Naime, tim podneskom tužitelj je predložio određivanje drugog trgovačkog suda za postupanje u ovom predmetu, a prijedlog za svrhovitu delegaciju je odbijen rješenjem Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-1623/04 od 24.11.2006. Isto tako, tužitelju nije priznat više zatraženi trošak za sastav podneska od 13.6.2005. u iznosu od 4.810,00 kn, jer se radi o ostalom podnesku kojim je tužitelj samo uredio tužbu u odnosu na oznaku tužitelja i dostavio punomoć za zastupanje, a zbog čega mu za sastav takvog podneska pripada nagrada po Tbr. 8. t. 3. OT-a, što mu je i priznato. Nadalje, tužitelju nisu priznati zatraženi troškovi za sastav podnesaka od 26.3.2008., 24.10.2018. te za sastav odgovora na žalbu od 9.3.2020. u iznosu od po 5.010,00 kn za svaki od tih podnesaka, a sve obzirom da isti po ocjeni ovog suda nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka. Naime, podneskom od 26.3.2008. tužitelj je samo uredio točku I. tužbenog zahtjeva, u kojem dijelu je to isti već ranije napravio, a isto tako taj podnesak je predan na ročištu od 26.3.2008., za koje je tužitelju priznat trošak, pa je stoga tužitelj navode iz tog podneska mogao iznijeti i na ročištu. U odnosu na podnesak od 24.10.2018., istim je tužitelj kao pravnog sljednika tuženika 1. označio Republiku Hrvatsku, a koja subjektivna preinaka tužbe je pravomoćno odbijena rješenjem ovog suda (točka I. izreke) broj P-604/2018-11 od 10.2.2020. pa stoga sastav tog podneska nije bio potreban za vođenje postupka. U odnosu na sastav odgovora na žalbu od 9.3.2020. isti također nije bio potreban za vođenje postupka, jer je žalba tuženika 2., na koji je taj odgovor dan, usvojena drugostupanjskim rješenjem. Nadalje, tužitelju nije priznat zatraženi trošak za pristup

na ročište od 9.12.2015. u iznosu od 5.010,00 kn, obzirom da je to ročište održano u vrijeme kada je na snazi bio prekid postupka u odnosu na tuženike 1. i 2. te su na tom ročištu prisustvovali samo tužitelj i tuženik 3., a tužitelj je na tom ročištu samo povukao tužbu u odnosu na tuženika 3. Republiku Hrvatsku, a radi čega trošak tog ročišta ne može pasti na teret tuženika 1. i 2. Nadalje, tužitelju nisu priznati više zatraženi troškovi za pristup na ročišta od 26.3.2008. i 1.6.2016. u iznosu od po 2.505,00 kn za svako od tih ročišta, obzirom da se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima pa stoga za pristup na ista tužitelju pripada nagrada po Tbr. 9. t. 2. OT-a (50%), koliko mu je i priznato, a ne nagrada po Tbr. 9. t. 1. OT-a kako je to tužitelj zatražio. Nadalje, tužitelju nije priznat ni više zatraženi trošak za pristup na ročište od 10.1.2008. u iznosu od 4.510,00 kn, jer je to ročište odgođeno prije početka raspravljanja pa stoga za isto tužitelju pripada nagrada po Tbr. 9. t. 5. OT-a, odnosno 500,00 kn koliko mu je i priznato, a ne 5.010,00 kn koliko je zatraženo. Na kraju, tužitelju nije priznat ni više zatraženi trošak za sastav podnesaka od 15.1.2016., 15.11.2021. i 29.11.2021. u iznosu od po 4.510,00 kn za svaki od tih podnesaka, a sve obzirom da se po stajalištu ovog suda radi o ostalim podnescima za koje tužitelju pripada nagrada po Tbr. 8. t. 3. OT-a, odnosno po 500,00 kn koliko mu je i priznato. Naime, podneskom od 15.11.2016. tužitelj je samo predložio nastaviti postupak koji je prekinut rješenjem ovog suda broj P-310/2015 od 30.10.2015., dok je u podnescima od 15.11.2021. i 29.11.2021. tužitelj u najvećem dijelu ponovio navode koje je već ranije iznio. Tužitelju isto tako nije priznat ni zatraženi trošak za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 500,00 kn, obzirom da na to ročište za tužitelja nije nitko pristupio. Na naprijed navedeni ukupno nepriznati trošak, zastupanja po odvjetniku kao punomoćniku, u iznosu od 54.010,00 kn tužitelja ne pripada ni zatraženi PDV po stopi od 25%, a koji obračunati PDV iznosi 13.502,50 kn. Konačno, tužitelju nije priznat ni zatraženi trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, jer prema stanju u spisu tužitelj nije dostavio dokaz o plaćanju te pristojbe, a niti je isti pozvan na plaćanje iste te je isto tako i nastupila zastara prisilne naplate te pristojbe, a radi čega je i u tom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška ocijenjen neosnovanim.

56. Sukladno navedenom, tužitelju je kao osnovan priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 93.162,50 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje, po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose, teku od dana donošenja ove presude do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova u iznosu od 72.512,50 kn trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka i odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

U Splitu 11. siječnja 2022.

Sudac

Paško Bačić

Dokument je elektronički potpisan:

PAŠKO BAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:

11-01-2022

15:11:55

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236

L=SPLIT

S=BAČIĆ

G=PAŠKO

CN=PAŠKO BAČIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u četiri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave ove presude.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku 1. po stečajnom upravitelju
- tuženiku 2. po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **eb304-77c7c**

Kontrolni broj: **01dc5-932fa-f97bc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.